

ستون فقرات حافظه‌امی را تشکیل داده‌اند. بسیاری هدف زندگی خود را اطلاع‌رسانی به جهان درباره چگونگی تحمل رنج بازماندگان فاجعه بمب‌های اتمی می‌دانند تا شاید دیگر هرگز از سلاح‌های هسته‌ای استفاده نشود. فوریت انجام این کار برای آنها در سال‌های اخیر افزایش یافته‌است. هر ماه صدها نفر از بازماندگان بامیانگین سنی ۸۵ سال می‌میرند؛ درست در زمانی که جهان وارد عصر جدید هسته‌ای می‌شود. کشورهایی مانند آمریکا، چین و روسیه تریلیون‌ها دلار برای مدرن کردن ذخایر هسته‌ای خود هزینه می‌کنند. بسیاری از پادمان‌هایی (تدابیر حفاظتی) که زمانی خطرات هسته‌ای را کم می‌کرد در حال کاهش هستند و دیپلماسی لازم برای بازگرداندن آنها وجود ندارد. تهدید یک انفجار اتمی دیگر رانمی‌توان به تاریخ واگذار کرد. بنابراین، با گذشت یک سال دیگر از ۶ آگوست، لازم‌است آمریکایی‌ها- و واقعا جهان- پیش از اینکه دوباره چنین فجایی رخ دهد، به داستان‌های معدود انسان‌هایی که هنوز می‌توانند درباره وحشت سلاح‌های هسته‌ای صحبت‌کنند، گوش دهند.»

بمب اتمی یک سلاح ساده نیست

خانم شیکاگی موری هنگام بمباران اتمی هیروشیما ۳ ساله بود: «مردم هنوز آن رادک نمی‌کنند. بمب اتمی یک سلاح ساده نیست. من به عنوان کسی که تا به امروز رنج می‌برد صحبت می‌کنم: جهان باید از وقوع مجدد جنگ هسته‌ای جلوگیری کند، اما وقتی اخبار را روشن می‌کنم،

می‌بینم که سیاستمداران درباره استقرار سلاح‌ها و تانک‌های بیشتر صحبت می‌کنند. چگونه می‌توانند؟ آرزوی منم روزی برسد که این کار را متوقف کنند.»

آمریکا و ۲ تریلیون دلار هزینه برای ساخت کلاهک‌های هسته‌ای جدید

به نوشته «نیویورک تایمز»، امروزه مکانیسم‌های صلح به سرعت ماشین‌های جنگی حرکت نمی‌کنند. آمریکا اکنون در حال آماده‌سازی برای ساخت کلاهک‌های هسته‌ای جدید برای اولین بار از سال ۱۹۹۱ است، بخشی از یک برنامه چنددهه‌ای برای تجدید قوای هسته‌ای خود که تخمین زده می‌شود تا ۲ تریلیون دلار هزینه داشته باشد. زمینه کلی این طرح در سال ۲۰۱۰ ترسیم شد، در فضای امنیتی بسیار متفاوت از آنچه امروز کشور با آن مواجه است. این دولت، با دولت بعدی، می‌تواند این سیاست را اجرا کند که در پاسخ به گسترش و مدرن‌سازی زرادخانه‌های دیگر کشورها، به ویژه روسیه و چین، سلاح‌های بیشتری باید ساخته شود.

اکنون ژاپن خودبخشی از مشکل هسته‌ای جهان است!

روزنامه «ژاپن تایمز» در گزارشی به مناسبت سالگرد حمله اتمی آمریکا به ژاپن آورده است: «در اجلاس گروه هفت در هیروشیما در ماه می سال گذشته، سران در بیانیه مشترکی تأکید کردند که جنگ هسته‌ای برنده ندارد و هرگز نباید رخ دهد. کیچی فوجی وارا، استاد دانشگاه جونتندو در توکیو، معتقد است: «کشورهای دارای سلاح هسته‌ای زرادخانه‌های خود را از نظر کمی و کیفی تقویت می‌کنند و بازگشت به آزمایش‌های هسته‌ای نیز ممکن است. ژاپن نیز بخشی از این مشکل است. تا زمانی که کشورها برای امنیت خود به «بازدارندگی هسته‌ای» و «بازدارندگی گسترده» (تعهد یک آبرقدرت به دفاع از هم‌پیمانانش در برابر حمله احتمالی دشمن) وابسته‌اند، در واقع نمی‌توانیم حذف سلاح‌های هسته‌ای را در آینده پیش بینی کنیم.» ژاپن به دلیل تلاش نکردن برای خلاصی جهان از سلاح‌های هسته‌ای با انتقادهایی مواجه است. منتقدان می‌گویند ژاپن در ابتکارات بلندپروازانه‌تر از جمله معاهده منع تسلیحات هسته‌ای شرکت نکرده و از سال ۲۰۱۸، به‌طور مداوم به قطعنامه سالانه مجمع عمومی سازمان ملل که از تصویب این معاهده حمایت می‌کند معاهده‌ای که توسعه، آزمایش، تولید، انباشت، استقرار، انتقال، استفاده و تهدید به استفاده از تسلیحات هسته‌ای را ممنوع می‌کند- به دلیل اتکا به آمریکا برای بازدارندگی هسته‌ای، رأی منفی داده است. کونیچیگو ساکوما، ۷۹ ساله، یکی از جوان‌ترین بازماندگان هیروشیما، ابراز نگرانی کرد: «در حالی که توکیوو واشنگتن هر دو مدعی‌اند که در پی کنترل تسلیحات هسته‌ای هستند، اقدامات آنها -یعنی اتکای ژاپن به بازدارندگی گسترده آمریکا- با این موضوع مغایرت دارد. ساکوما، مدیر گروه حمایت از بازماندگان بمب اتمی هیروشیما، گفت: «این مساله ثابت می‌کند که آنها واقعا تعهد به دستیابی به خلع سلاح هسته‌ای نیستند.»

وقتی اسرائیل به مراسم یادبود ناکازاکی دعوت نمی‌شود

به گزارش «آسوشیتدپرس»، دیروز مراسم هفتادونهمین سالگرد بمباران اتمی ناکازاکی تحت‌الشعاع غیبت سفیر آمریکا و دیگر نمایندگان غربی در پاسخ به امتناع شهردار از دعوت اسرائیل، قرار گرفت. بیش از ۲۰۰ نفر از جمله نمایندگان ۱۰۰ کشور جهان در مراسم روز جمعه شرکت کردند. اما سفرای آمریکا و پنج کشور دیگر گروه هفت -کانادا، فرانسه، آلمان، ایتالیا و بریتانیا- و اتحادیه اروپا غایب بودند. دولت‌های آنها در واکنش به تصمیم شهردار ناکازاکی، شیرو سوزوکی، برای دعوت نکردن از اسرائیل، نمایندگان رده پایین‌تری را فرستادند.

وضعیت رقابت های اتمی در جهان در سالگرد فاجعه هیروشیما و ناکازاکی

هراس جنگ اتمی، ۷۹ سال پس از هیروشیما

نام‌شان هستند. با این حال، بسیاری از این مردان وزنان سابقه پزشکی معمولی ندارند. آنها قربانیان حمله اتمی آمریکا در ۷۹ سال پیش هستند.» «نیویورک تایمز» گزارش خود را به مناسبت هفتادونهمین سالگرد بمباران اتمی هیروشیما و ناکازاکی این گونه آغاز می‌کند و ادامه می‌دهد: «شاید ۶ آگوست برای بسیاری از آمریکایی‌ها روز مهمی نباشد، اما ژاپنی‌ها نمی‌توانند آن را فراموش کنند. حتی اکنون، این بیمارستان به‌طور متوسط روزانه به درمان ۱۸۰ بازمانده -معروف به هیباکوشا- انفجارهای اتمی ادامه می‌دهد. هنگامی که آمریکا در ۶ اوت ۱۹۴۵ بمب اتمی روی هیروشیما انداخت، شهروندان هر دو کشور در تب و تاب برای پیروزی در جنگ جهانی دوم بودند. برای بیشتر آمریکایی‌ها، این بمب نشان دهنده راهی به سوی پیروزی پس از نزدیک به چهار سال نبرد بی‌امان و پیشرفتی تکنولوژیک بود که کشور را به عنوان ابرقدرتی ژئوپلیتیکی برای نسل‌ها تثبیت می‌کرد.»

در آمریکا بمباران‌های اتمی به عنوان اقدامی قهرمانانه تحسین شد

«نیویورک تایمز» می‌نویسد: «امروز در هیروشیما و ناکازاکی درباره اینکه چگونه آن حوادث وحشتناک باید آخرین استفاده از سلاح‌های هسته‌ای باشد، صحبت می‌کنند. بیش از ۲۰۰ هزار مرد، زن و کودک بر اثر انفجار بمب‌های اتمی آمریکا در این دوشهر ژاپن کشته و تعداد بی‌شماری معلول شدند. در هیروشیما ۵۰ هزار ساختمان از ۷۶ هزار ساختمان شهر کاملاً ویران شد. در ناکازاکی تقریباً تمام خانه‌ها در محدوده یک مایل و نیمی انفجار نابود شدند. در هر دو شهر، بمب‌های بیمارستان‌ها، مدارس و زیرساخت‌های شهری را نابود کردند. آمریکایی‌ها به این ویرانی‌ها فکر نکردند. در آمریکا بمباران‌های اتمی به‌عنوان اقدامات لازم و قهرمانانه‌ای که جنگ را به پایان رساند، تحسین شد. چند روز پس از انفجارهای هسته‌ای، شرکت نظرسنجی «گالوپ» مستقر در واشنگتن دریافت که ۸۵ درصد از آمریکایی‌ها با تصمیم پرتاب بمب اتمی بر سر ژاپن موافق‌اند. حتی چندین دهه بعد، روایت قدرت نظامی- وفداکاری آمریکا- همچنان حاکم بود.»

درباره اخلاقی بودن استفاده از بمب اتمی صحبت نکنید!

به نوشته «نیویورک تایمز»، در پنجاهمین سالگرد پایان جنگ جهانی دوم، موسسه اسمیتسونیان (بزرگ‌ترین موزه و مجموعه تحقیقاتی دنیا که در آمریکا است) تحت فشار کهنه‌سربازان و خانواده‌هایشان قرار گرفت و نمایشگاه برنامه‌ریزی‌شده‌ای را که می‌توانست تصویری متفاوت از جنگ، از جمله پرسش درباره اخلاقی بودن استفاده از بمب اتم را ارائه دهد، تقلیل داد و کوچک کرد. سنا حتی در بیانیه‌ای نمایشگاه اسمیتسونیان را «توهین‌آمیز» خواند و اعلام کرده‌که باید از به‌چالش کشیدن یاد و خاطره کسانی که جان خود را برای آزادی داده‌اند اجتناب کند!

تهدید یک انفجار اتمی دیگر رانمی‌توان به تاریخ واگذار کرد

این رسانه آمریکایی ادامه داد: «اما در ژاپن، بازماندگان انفجار اتمی و فرزندان آنها

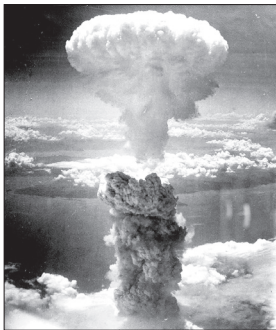
📌 **[فرشته کیانی]** میچیکو، هفت‌ساله، در مدرسه بود که بمب اتمی آمریکا بر

سر هیروشیما فرود آمد: «از پنجره‌های کلاس نور شدیدی به سمت ما می‌آمد. باران سیاه، مثل گل از آسمان می‌بارید؛ مخلوطی از مواد رادیواکتیوو بقایای حاصل از انفجار.» او هرگز نتوانسته آن روز را فراموش کند: «صحنه‌ای از جهنم بود. افرادی که در اطراف ما فرار می‌کردند، لباس‌هایشان کاملاً سوخته بود و گوشت بدن‌شان در حال ذوب شدن!» او دختری تنها و تقریباً هم سن خود را به یاد می‌آورد که به‌شدت سوخته بود: «چشمان او کاملاً باز بود. چشمان آن دختر هنوز خجری است در جان من. با وجود گذشت ۷۹ سال، او در ذهن و روح من حبس شده است.» در روزهای پایانی جنگ جهانی دوم، ششم آگوست سال ۱۹۴۵ ساعت هشت و ۱۶ دقیقه صبح، آمریکا بمب اتم خودموسوم به «پسر کوچک» را بر سر شهر هیروشیما فرود آورد. این نخستین بمب اتمی بود که در یک جنگ استفاده شد. سه روز بعد شهر ناکازاکی در ژاپن هدف بمب اتمی آمریکا قرار گرفت. صدها هزار کشته و بازماندگان بسیاری با جراحات و بیماری‌های ادامه‌دار ناشی از قرار گرفتن در معرض تشعشعات هسته‌ای حاصل حمله اتمی به این دوشهر ژاپن بود. انفجار بمب اتمی در هیروشیما ۱۴ هزارو ۹۰۰ در ناکازاکی ۷۰ هزار کشته بر جاگذاشت. در هیروشیما تا سه ماه بعد از پرتاب بمب، ۹۰ درصد از کسانی که در حدود یک کیلومتری انفجار قرار داشتند، کشته شدند. تا سال بعد، بیش از یک سوم غیرنظامیانی که در جریان بمباران در شهر بودند، جان باختند. بیش از ۹۰ درصد از پزشکان و پرستاران شهر کشته شدند و فقط سه بیمارستان از ۴۵ بیمارستان غیرنظامی قابل استفاده بودند. آمریکا حداقل ۴ هزار و ۴۱۲ دانش‌آموز را در هیروشیما کشت. ماهرگز نخواهیم دانست دقیقاً چند نفر در دوشهر هیروشیما و ناکازاکی کشته شده‌اند. بیش از ۹۰ درصد مجروحان شدید بمباران تا اواسط سپتامبر آن سال مردند. هزاران نفر از آسیب‌های جسمی و روحی، افزایش میزان سقط جنین، نقص مادرزادی، سرطان خون و انواع دیگر سرطان برای چندین دهه رنج برده‌اند. مجله نیوزویک در گزارشی گفته بود: «تخمین زده می‌شود حدود ۱۴ هزار نفر از جمعیت ۳۵۰ هزار نفری هیروشیما با بمب اتمی آمریکا جان باختند. ده‌ها هزار نفر دیگر هم بر اثر مسمومیت ناشی از تشعشعات و جراحات جان خود را از دست دادند. بسیاری از قربانیان سال‌ها بعد بر اثر سرطان و سایر بیماری‌های مرتبط با تشعشعات بمب اتم از بین رفتند. تحقیقی در سال ۱۹۹۸ نشان داد که حدود ۶۲ هزار نفر دیگر در هیروشیما در نتیجه پرتاب این بمب کشته شده‌اند و تعداد کل قربانیان را در این شهر به بیش از ۲۰۰ هزار نفر رساند.» با استناد به گزارش‌هایی از «نیویورک تایمز»، «ژاپن تایمز» و «آسوشیتدپرس» و «بی‌بی‌سی نیوز» نگاهی انداخته‌ایم به فاجعه اتمی که آمریکا در هیروشیما و ناکازاکی رقم زد.

۶ آگوست برای آمریکایی‌ها روز مهمی نیست

«اتاق انتظار بیمارستان صلیب سرخ در مرکز شهر هیروشیما همیشه شلوغ است. تقریباً همه صندلی‌های موجود اشغال می‌شود، اغلب با افراد مستی که منتظر شنیدن

به نوشته «نیویورک تایمز»، امروزه مکانیسم‌های صلح به سرعت ماشین‌های جنگی حرکت نمی‌کنند. آمریکا اکنون در حال آماده‌سازی برای ساخت کلاهک‌های هسته‌ای جدید برای اولین بار از سال ۱۹۹۱ است، بخشی از یک برنامه چنددهه‌ای برای تجدید قوای هسته‌ای خود که تخمین زده می‌شود تا ۲ تریلیون دلار هزینه داشته باشد. زمینه کلی این طرح در سال ۲۰۱۰ ترسیم شد، در فضای امنیتی بسیار متفاوت از آنچه امروز کشور با آن مواجه است. این دولت، با دولت بعدی، می‌تواند این سیاست را اجرا کند که در پاسخ به گسترش و مدرن‌سازی زرادخانه‌های دیگر کشورها، به ویژه روسیه و چین، سلاح‌های بیشتری باید ساخته شود

نیویورک تایمز: آمار خودکشی سربازان آمریکایی فراتر از کشته‌های جنگ‌های عراق و افغانستان

جنگ‌های عراق و افغانستان فراتر رفته است.

همه در ارتش افسرده‌اند!

پس از جنگ ویتنام، ارتش آمریکا دوره‌ای از تجدیدنظر و تنظیم مجدد را پشت سر گذاشت که به فرماندهان اجازه داد تا نیروها و استراتژی‌های خود را ارزیابی کنند. از زمان خروج ارتش از افغانستان در سال ۲۰۲۱، چنین اتفاقی نیفتاده است. در واقع، برای برخی از واحدها، (سرعت و میزان عملیات) یا مدت زمانی که سربازان خارج از خانه می‌گذرانند، به اندازه زمان اوج جنگ است، هر چند اندازه این نیروها کوچک‌تر است. ارتش در سال ۲۰۲۳ هدف جذب نیرو را کاهش داد. استراتژی ارتش این است که رقبای هسته‌ای مانند چین یا روسیه را با قرار دادن نیروها در سراسر جهان در ماموریت‌های زمان صلح، مرعوب کند و لازمه‌اش این است که ارتش بتواند در هر مکان، زمان و به هر دلیلی مستقر شود. حفظ آمادگی مداوم اغلب به قیمت سلامتی سربازان تمام می‌شود و نیروها از احساس بی‌هدفی می‌گویند، زیرا آنها به سختی یا سخت‌تر از همیشه کار می‌کنند و هدف مشخصی ندارند. یکی از سربازان می‌گوید همه در ارتش افسرده‌اند.

سیستم بهداشت روانی ارتش آمریکا ناپسامان است

سربازانی که با مشکلات سلامت روان دست‌وپنجه نرم می‌کنند به بخش بهداشت رفتاری ارتش فرستاده می‌شوند که کارشناسان آن را به‌شدت ناکارآمد و دچار کمبود نیرو توصیف می‌کنند. به عنوان مثال، در یکی از مراکز